

เทศน์เช้า วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๐

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมนะ วันนี้วันพระ วันพระเป็นวันพระสำคัญเสียด้วย วันนี้เป็นวันอาสาฬหบูชา วันอาสาฬหบูชาเป็นวันที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมจักขุ เวลาแสดงธรรมจักขุ แล้วมีสงฆ์องค์แรกของโลก สงฆ์องค์แรกของโลกคือพระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรมไง เวลาพระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรม พระปัจจุวัคคีย์ทั้ง ๕ องค์อีก ๔ องค์ทำไมดวงตาไม่เห็นธรรมละ

การที่ดวงตายังไม่เห็นธรรมเพราะว่าท่านสร้างอำนาจวาสนาบารมีมาแตกต่างกัน เป็นปัจจุวัคคีย์ เป็นผู้ปฏิญาณองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาด้วยกันนะ แต่เวลาที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรม มีพระอัญญาโกณฑัญญะเท่านั้นที่มีดวงตาเห็นธรรมเป็นสงฆ์องค์แรกของโลกไง แล้วพระมหานาม พระอัสสชิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าต้องแสดงธรรมเข้าไปจนเป็นพระโสดาบันทั้งหมด องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงอนัตตลักขณสูตรถึงเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา ความเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาๆ เป็นพระอรหันต์ขึ้นมาที่ไหน

เป็นพระอรหันต์ในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ตรัสรู้ธรรมขึ้นมาจะเอาอะไรมาสอนไง ปัจจุวัคคีย์อยู่ปฏิญาณองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ ๖ ปี เราก็ไม่รู้จะบอกได้อย่างไร ก็เราไม่รู้ ถ้าเราไม่รู้ เราพูดไปเราก็โกหกไง เราโกหกตัวเองแล้วโกหกลูกศิษย์อีกหรือ ท่านไม่พูดไม่จา ท่านพยายามชวนชวายของท่าน ๖ ปีนะ เวลาท่านสำเร็จขึ้นมาแล้วเป็นศาสดา พอเป็นศาสดาขึ้นมา ปัจจุวัคคีย์กลับไม่เชื่ออีก พอกลับไม่เชื่อ “เราอยู่กับมา ๖ ปี ไม่รู้ก็บอกว่าไม่รู้ เคยได้ยินไหมว่าเราพูดอย่างนี้ เธอจงเงี่ยหูลงฟังนะ บัดนี้รู้แล้วจะบอก”

เวลาจะบอกนะ ถ้าจิตใจมันเปิด พอจิตใจเปิดขึ้นมา พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรมๆ นี่มันสำคัญตรงนี้ไง สำคัญที่พระธรรม พระธรรมที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ กราบธรรมก็สังฆธรรมที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ นี่คืออะไร ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ทุกข์ มรรคญาณๆ เวลาธรรมญาณเป็นความจริงๆ ขึ้นมา ถ้าเป็นความจริงความจริงขึ้นมาที่นี้

ว่าศาสนามันเจริญรุ่งเรืองๆ มีคนมาวัดเต็มไปหมดเลย ศาสนาจะเจริญรุ่งเรือง รุ่งเรืองที่ไหน ถ้าศาสนามันจะเจริญรุ่งเรือง มันเจริญรุ่งเรืองในใจของพวกคุณให้สเถิดเราก่อนไง มัน

เจริญรุ่งเรืองในใจของบริษัท ๔ ใจ เพราะใจของเรามันมีพุทธะ มันมีความเชื่อในหัวใจของเราใช้ใหม่ เราถึงศรัทธาในพระพุทธรูปศาสนา ถ้าเราศรัทธาในพระพุทธรูปศาสนา วันสำคัญทางพระพุทธรูปศาสนาเป็นวัฒนธรรม การแสดงออกความเป็นชาวพุทธ

ถ้าเป็นชาวพุทธขึ้นมา วันสำคัญของเรา เรายังไม่ชวนขยายทำคุณงามความดีของเรา เรา จะสมกับความเป็นชาวพุทธใหม่ ถ้าเราสมกับความเป็นชาวพุทธ เวลาเป็นชาวพุทธขึ้นมาแล้ว เราต้องมีปัญญาใช้ใหม่ แล้วทำของเราๆ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมๆ แสดงตรงนั้น

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา ตรัสรู้ที่โคนต้นโพธิ์นั้น มันมีวิหารมี โบสถ์ที่ไหนมา มันมีสิ่งปลูกสร้างที่มหัศจรรย์มาจากไหน มันไม่มีสิ่งใดเป็นมหัศจรรย์มาสักชิ้น หนึ่ง

แต่เวลาเป็นความจริงขึ้นมา เป็นความจริงในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็น ใหม่ แล้วเวลาแสดงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมๆ ขึ้นมา ผู้ที่มีดวงตาเห็นธรรม เขามีปัญญาจริงใจ เป็นการยืนยันใจ ถ้ายืนยันแล้วสอนเขา ถ้าเขาไม่จริงขึ้นมามันจะเป็นความจริงขึ้นมาได้อย่างไร

ถ้ามันเป็นความจริงขึ้นมา เราจะบอกว่าสังฆธรรมๆ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัม พุทธเจ้าประเสริฐที่สุด เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ ธรรมมันคืออะไร หลวงตาท่านสอนประจำ ดีและชั่ว ความดีความชั่ว สังฆธรรม สิ่งที่รวบรวมลงในหัวใจ ความดีๆ สังฆะอันนั้น เหตุและผล ถ้ามีเหตุและผลรวมลงในใจนั้น ถ้าเหตุและผล มันมีเหตุมีผลใหม่ ถ้าเรามีเหตุมีผลขึ้นมา

นี่ไง ถ้าศาสนาเจริญขึ้นมาเนี่ย อู้อู้อู! คนไปวัดเต็มเลย ชาวพุทธเรา ก็เราอยู่ในประเทศของ พระพุทธรูปศาสนา เราลองไปอยู่ในประเทศที่นับถือศาสนาอื่นจะมีคนมาใหม่ ไม่มีใครมาหรรอก เขาก็ไปทำตามลัทธิความเชื่อของเขา

แต่เรามีความเชื่อของเรา ความเชื่อ เหมือนการศึกษานะ ปริญญา เราศึกษามาแล้ว ศึกษา มา ถ้าเราเริ่มต้นเราก็ศึกษาด้วยศรัทธาความเชื่อของเรา พอศึกษามา ความเชื่อของเรา เราต้อง พิจารณาของเรา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนตรงนี้ไง กาลามสูตร ไม่ให้เชื่อๆ ใจ คำว่า “ไม่ให้เชื่อ” ไม่ให้เชื่อแล้วไม่เชื่ออะไรเลย ไม่เชื่อก็เร่ร่อนใช้ใหม่ ไม่ให้เชื่อก็ไม่มีความดีมันเลยใช้ ใหม่

เราก็เชื่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ของเราก่อน พอเชื่อแล้ว ศีลจะรู้ได้ต่อเมื่ออยู่ด้วยกัน ธรรมะจะรู้ได้ตอนอ้าปากนี่ ถ้าอ้าปากมาพูดมางหรือฉลาด ถ้าพูดว่างๆ ธรรมะมันงๆ อย่าง

นั่นหรือ ธรรมะมันต้องฉลาดสิ มันต้องฉลาด เวลาพูดออกมา ธรรมะมันจะรู้ได้อย่างนั้นไง แล้ว ธรรมะมันอยู่ไหนล่ะ

ผลของวิญญูฯ นะ นี่เวลาพูดแล้วมันสะเทือนใจ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวียน วายตายเกิดในวิญญูฯ ปราารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย กว่าท่าน จะสร้างอานาจวาสนาบารมีมาขนาดนั้น การสร้างอานาจวาสนาบารมี พันธุกรรมของจิตฯ จิต มันเข้มแข็ง จิตมันมีหลักเกณฑ์ อาพารดาบส อุทกดาบส “มีความรู้เหมือนเรา มีความเห็นเหมือนเรา เป็นศาสดาได้ สอนได้” ท่านบอกทำไมใช่ฯ

ถ้าเป็นอย่างพวกเรา ถ้าอาจารย์ยกย่อง ลอยหมดแล้ว เชื้อหมดแล้ว หลงไหลไปหมดแล้ว ก็อยู่กับโลกๆ นั้นไง ท่านไม่เชื่อ มันไม่จริง มันไม่จริงในหัวใจ ถ้าไม่จริงในหัวใจ เพราะอะไร เพราะท่านสร้างอานาจวาสนาบารมีมาอย่างนั้น

นี่ไง เวลาแหล่งน้ำ ที่ไหนมีแหล่งน้ำ ที่นั่นมีชีวิตนะ แล้วแหล่งน้ำมันมาจากพื้นที่ต่างๆ กัน ไร่ใหม่ เวลาแหล่งน้ำ แหล่งน้ำที่เป็นแหล่งแร่ เขาบรรจุขวดขายได้เลย ถ้าแหล่งน้ำ น้ำที่ สิ่งมีชีวิตเขาต้องมาใช้สอยไร่ใหม่ จะใช้สอยสิ่งใดแล้วน้ำนั้นมันก็สกปรกโสโครกไร่ใหม่ เขาก็ไป ไร่ไหนก็เอาน้ำเพื่อมาใช้สอยไร่ใหม่ไร่ใหม่ ถ้าน้ำมันอืดคัดขาดแคลน ต่อไปจะเกิดสงครามแย่งน้ำกัน เห็นไหม

จิตเต็มแท้นี้ฝั่งใส เวียนวายตายเกิดในวิญญูฯ เวียนวายตายเกิด เหมือนน้ำใสๆ เกิดมาไร้ สาระ เกิดมาไร้เดียงสา พอไร้เดียงสาขึ้นมา โอบอุ้มดูแลกัน เวลาเติบโตขึ้นมา มีการศึกษาขึ้นมา เขาจะเป็นมหาบุรุษนะ ความเป็นมหาบุรุษอันนั้น จิตใจมันได้ใช้สอยไป น้ำที่มาใช้ ใช้ประโยชน์ อะไรไป ความรู้สึกนึกคิด ความรู้สึกนึกคิด ความโลภ ความโกรธ ความหลง น้ำใสๆ ให้มันกล่อม มันเกลี้ยง มันซักมันจูงไปไง

แต่ถ้าเรามีสติมีปัญญาของเรา เราศึกษาของเรา ธรรมะ อริยสัจ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ความดีความชั่ว มันกรองหัวใจไป นี่ไง สิ่งที้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม ตรัสรู้ ธรรมที่นี่ไง ตรัสรู้ธรรมที่เหตุและผลรวมลงที่ใจใจ เหตุและผล เหตุและผลเป็นเรื่องของเรา อย่า ไปมองรอบข้าง มันเป็นน้ำคนละประเภท น้ำคนละบ่อ น้ำคนละชนิด

ถ้ามันเป็นน้ำสกปรก น้ำโสโครก น้ำที่ใช้สิ่งใดไม่ได้ คนพาล น้ำมันตั้งไว้ที่ไหนมันเหม็นไป หมดนะ รอบข้างไม่มีใครเอา นี่ก็เหมือนกัน เอาเปรียบ เอาไร้ดเอาเปรียบเขาไปทั่ว เอาแต่ชนะ คะคานเขา ใครเขาจะไปชอบ

แต่ถ้าเวลาน้ำที่ดีไปตั้งที่ไหน เวลาแหล่งน้ำ สัตว์มันยังไปหากินเลย สัตว์มันยังรู้เลยว่าน้ำที่ ไหนกินได้ น้ำที่ไหนกินไม่ได้ คนนะ คนที่มันดี คนรอบข้างที่มันดี พรรคพวกเขาเยอะแยะ เขามี

อำนาจวาสนาบารมี ๆ คนมีอำนาจ แต่ไม่มีบารมี คนที่มีอำนาจและมีบารมีด้วย บารมีเกิดจากไหนล่ะ เกิดจากน้ำใจนี่ไง เกิดจากเราดูแลของเราไง เราเสียสละของเรา เราดูแลของเรา น้ำใจมันเกิดจากตรงนี้ไง

ได้สิ่งใดมากก็เก็บสะสมไว้ ๆ สะสมไว้มันใช้หมดไหม สะสมไว้เผ่าแข็งหรือ แต่ถ้ามันได้มานี้มันเสียสละเจ็บจวนกันไป แม้แต่ข้าวของเรายังเจ็บจวนได้ แล้วน้ำใจๆ เขาทำถูกทำผิด ให้ภัยเขา เขาทำด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็บอกเขาสอนเขา ถ้าเขาคือ นั่นก็น้ำเสีย น้ำเสียก็กลบมันทิ้งซะ ถ้าน้ำที่ไหนมันเสียนะ บ่อไหนมันเสีย น้ำมันเหม็นเน่านะ เอาดินถมมันไปเลย ไม่ต้องไปยุ่งกับมัน แต่ถ้าน้ำที่ไหนดี เราเปิด เราดูแลรักษาไว้ รักษาไว้ทำไม รักษาไว้เพื่อสังคม รักษาไว้เพื่อคนที่พเนจรมาเขาหิวกระหาย เขาได้ใช้ได้สอยของเขา นี่ไง หัวใจๆ นี่ไง

เวลาหลวงตาท่านมีชีวิตอยู่นะ เวลาท่านไปไหนท่านบอกไปเอาน้ำใจคน ไปเอาน้ำใจคนท่านไปไม่หวังอะไรเลย

นี่ก็เหมือนกัน โยมมา โยมมาก็น้ำใจของโยมนะ สิ่งที่ว่าของวัตถุ ถ้าเราไปตื่นกับมันตื่นตื่นไปกับมันนะ ถ้าตื่นตื่น ตื่นตื่นไปกับมันทำไม โยมยังหามาได้ โยมหามาทั้งนั้นนะของนี้แล้วพระยังสู้โยมไม่ได้เลย สิ่งที่เราไม่ไปตื่นตื่นกับมันไง

แต่น้ำใจๆ เพราะเรามีศรัทธาความเชื่อในองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ วันนี่วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา วันสำคัญ วันคืนล่วงไปๆ เราก็ทำมาหากินของเราใช้ไหม วันนี่วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เราก็ไปวัดไปวา กัน ไปวัดเพื่ออะไร ไปวัดต้องมีโบสถ์วิหารสวยงามอย่างนั้นหรือ...ไม่ใช่

ไปวัดคือข้อวัตรปฏิบัติ ข้อวัตรจิตใจของเรา มาถึงที่นี่แล้วร่วมมือเป็นสุขหรือไม่ มาถึงที่นี่แล้วมันสมควรที่จะเป็นวัดเป็นวาหรือไม่ ผู้ที่ได้ประโยชน์จากสิ่งปัจจัย ๔ ไปแล้วจะจรรโลงพระพุทธศาสนาไว้ให้มั่นคงหรือไม่ นี่ไง วัดหัวใจของเรา

ไม่ต้องไปวัดกับใคร ไม่ต้องไปแข่งกับใคร วัดไหนมันจะเจริญรุ่งเรือง มันจะมีตึก ๕ ชั้น ๕๐๐ ชั้น สู้โลกไม่ได้หรอก ตึกสูงที่สุดในโลกมันอยู่ที่ชวราวาส ไม่มีใครอยู่ในวัดหรอก ใ้อสิ่งนั้นนะเราไม่ต้องไปตื่นตื่น

แต่วัฒนธรรมของชาวพุทธนะ วัฒนธรรมของเรา คุณสิ คนที่เขามาเที่ยวเมืองไทยเขาก็มาดูวัง ดูวัด เวียง วัง คลัง นา ใ้อันนั้นมันประเพณีวัฒนธรรม วัฒนธรรมของชาวพุทธ ชาวพุทธได้เกลี้ยกล่อม ได้ขัดเกลาหัวใจ หัวใจที่อ่อนช้อย หัวใจก็สร้างสิ่งนั้นมาให้มันเป็นวัฒนธรรมของเรา ถ้าวัฒนธรรมก็วัฒนธรรมประเพณีไง แต่ถ้าความจริงๆ น้ำใสๆ มันคือหัวใจของเราไง

จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เกิดมาจากมีเวรมีกรรมกับพ่อกับแม่ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก ถ้าไม่มีเวรมีกรรมต่อกัน ไม่มาเกิดร่วมกัน คนรวยๆ อยากรจะมีลูก ๕ คน ๑๐ คนไม่เคยมี ไร้คนจนๆ ลูกเป็นแพเลย เพราะคนทำความดีขนาดนั้นมันไม่เท่ากัน ถ้ามันไม่เท่ากันเห็นไหม

เราเกิดมา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ให้ดูถูกดูแคลนกันนะ เวลานี้พูดถึงเรื่องกรรมๆ ต่างหาก เวลาไม่ดูถูกดูแคลนกันนะ คนเราไม่ใช่ดีเพราะการเกิด คนเกิดมานี้มีอริยทรัพย์ เพราะการเกิดเป็นมนุษย์มีกฎหมายคุ้มครอง ลองไปเกิดเป็นเปิดเป็นไก่สี่ เป็นอาหารเขาหมดเลย แล้วเป็นอาหารเขาโดยถูกต้องชอบธรรมด้วย แต่เป็นคนทำลายกันไม่ได้นะ แล้วเป็นคนมีสมองนะ เป็นคนมีกฎหมายรองรับนะ เป็นคนนี้จะมาประพฤติปฏิบัติให้บรรลุธรรมได้ เป็นคนนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะมันจะเป็นวิวัฏฏะออกจากวัฏฏะไปได้ แล้วถ้าออกจากวัฏฏะไปได้ ใจที่มันออกจากวัฏฏะไปแล้วมันจะมหัศจรรย์ในธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแค่ไหน

ไม่มีหรอก ศาสนาในโลกนี้ไม่มี มีแต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้นที่บอกว่า “เราเป็นศาสดา เราเป็นพระอรหันต์” เวลาบัญญัติศีลนะ “เธอจงเงี่ยหูฟัง” สิ่งที่ไม่เคยได้ยินได้ฟังมันออกมาจากใจดวงนั้น นี่ไง ศาสดาของเราเป็นพระอรหันต์ เป็นผู้ที่หักวัฏฏะ เวลาความโลภ ความโกรธ ความหลง เรือนยอดของมัน เราได้หักแล้ว เราได้หักอวิชชา เราได้หักพญามารในหัวใจของเราแล้ว เราได้หักแล้ว หักด้วยมรรคด้วยผลนี่ไง

นี่ไง ถ้าน้ำมันจะดีน้ำมันจะเสีย มันต้องมีเครื่องเหตุแลผลรวมลงเป็นธรรม มันต้องมีเหตุสัโยมมาทำบุญกุศลนี้มันเป็นเจตนาที่ดีนะ มันเป็นเรื่องวัฒนธรรมประเพณี ถ้าจะยกพัฒนาขึ้น อืม! เราไปวัด เอ๊ะ! เขาทำอะไรกันนั้นนะ อ้อ! เขามาจำศีล เราจะมาจำศีลบ้าง มาจำศีลทำอะไรนะ อ้อ! เขานั่งสมาธิ เขาเดินจงกรมกัน เดินจงกรมเพื่ออะไรละ เพื่อจะค้นหาน้ำใส น้ำที่จริงๆ ใส

ในพระไตรปิฎก การศึกษานี้เป็นภาคปริยัตินะ ศึกษา มา ศึกษา มาเพื่อศรัทธาความเชื่อ แต่เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมาต้องวางไว้ แล้วเอาความจริงใจ ชื่อของสมาธิ ชื่อของปัญญา เวลาเราคิดกันบอกนี้ปัญญาๆ

สัญญาทั้งนั้น ปัญญาอย่างนี้ปัญญาบัณฑิตดีกว่า ปัญญาของคนสู้คอมพิวเตอร์ไม่ได้ ตอนนี้ คอมพิวเตอร์มันฉลาดกว่าเยอะเลย แล้วปัญญาคนจะสู้เครื่องที่คนสร้างขึ้นไม่ได้

แต่ถ้าเป็นความจริงขึ้นมา เวลาเกิดปัญญา เกิดสมาธิขึ้นมา พอมันเกิดปัญญาขึ้นมา ปัญญาที่คอมพิวเตอร์สร้างไม่ได้ ปัญญาที่โลกสร้างไม่ได้ ไลน์สไตน์ก็ไม่ได้ ไลน์สไตน์ยังคิดไม่ถึงเลย คิดได้แต่วัฒนธรรมประเพณีของชาวพุทธเท่านั้นนะ มันคิดไม่ถึงเพราะอะไร เพราะมันไม่เกิดความจริงขึ้นมาไง ถ้าวันไหนเกิดความจริงขึ้นมาในหัวใจ แล้วมันเป็นความจริงขึ้นมาใน

หัวใจ นี่ไง ที่กรองน้ำๆ มรรคญาณๆ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค นี่กรองน้ำ สิ่งนี้ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา สิ่งนี้ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทานไว้ให้พวกเรา สิ่งนี้ที่ไว้ให้พระปฏิบัติ ให้พวกชาวพุทธพยายามขวนขวายๆ

ไอ้ที่เอามาเอามาๆ ก็เห็นแล้ว นี่คือน้ำใจของโยม ก็เห็น แต่ความจริงในใจละ ความสุข ความทุกข์ในใจนี้ละ ความสุขความทุกข์ในใจนี้ละ

หลวงตาท่านบอกประจำ สิ่งที่สำคัญได้แก่ๆ คือความรู้สึกรู้สึกของใคร รู้สึก ทุกข์ รู้สึกสุข รู้สึกความมหัศจรรย์ รู้สึกถึงดีงาม แล้วความดีงามมันจะหาได้ที่ไหนนะ การจงกรม นี่ไง นี่งานของพระ

เราไปวัดไปวา พระที่จะประพฤติปฏิบัติ พระที่จะทรงธรรมทรงวินัยเขาต้องทรงที่นี้ ทรงในใจอันนั้นให้ใจอันนั้นเข้มแข็ง ให้ใจอันนั้นมีสติปัญญา แล้วธรรมทายาท ธรรมทายาทเป็นทายาทโดยธรรม เป็นทายาทโดยธรรม หัวใจที่สูงกว่าพยายามจะดึงหัวใจที่ต่ำกว่าขึ้นมา หัวใจที่มีติดบอด หัวใจที่มีติดมน ช่วยทีๆ ช่วยหน่อย นี่ครูบาอาจารย์จะดึงขึ้นมาไง ดึงขึ้นมา ดึงขึ้นมาด้วยการประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เวลาพูดอย่างนี้ทุกคนก็เข้มแข็งอยากจะทำปฏิบัติ ปฏิบัตินะ เหงื่อไหลไคลย้อยนะ เวลามันทุกข์ เจ็บ เหนื่อย เลิกดีกว่า เพราะมันจับต้องสิ่งใดไม่ได้ นี่ไง งานการละภพละชาติ

น้ำของเรา เกิดมาใสๆ นะ ไร้เดียงสาภาวะ ใสๆ โดนความโลภ ความโกรธ ความหลงมันครอบงำ แล้วก็เชื่อมันไป แล้วถ้าเอาความจริงๆ ใจ วันนี้นั้นสำคัญทางพระพุทธศาสนา เราจะมี ความสำคัญจริงในใจเราหรือไม่ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ผู้รู้กลางหัวใจนี้มันจะตื่นขึ้นมาหรือไม่ มันจะมีสติปัญญาค้นคว้าตัวเองหรือไม่ เราจะต้องถามตัวเองเพื่อสัจจะเพื่อความจริงกับใจดวงนี้ไง

หัวใจดวงนี้เรียกร้องคนช่วยเหลือ คนที่จะช่วยเหลือได้คือสติและปัญญาของเราเท่านั้น ถ้ามีสติปัญญาของเรา เราจะเป็นคนดี เราจะเป็นชาวพุทธแท้ ใครจะโจมตีทำลายพระพุทธศาสนาขนาดไหน แต่หัวใจของเราต้องแจ่ม หัวใจของเราเบิกบาน นี่เอ็งทำลายหัวใจเข้าไม่ได้ เอวัง